

Bruksela, 28 listopada 2024 r.
(OR. en)

16120/24

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2023/0055(COD)

TRANS 508
CODEC 2203
JAI 1743
CATS 116
COPEN 515

NOTA

Od: Sekretariat Generalny Rady
Do: Rada

Nr poprz. dok.: 15262/24
Nr dok. Kom.: 6796/23

Dotyczy: Wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie ogólnounijnych skutków
niektórych zakazów prowadzenia pojazdów
– Podejście ogólne

I. WPROWADZENIE

1. Co roku na drogach na całym świecie ginie 1,19 mln osób. Szacuje się, że pięciokrotnie więcej osób doznaje poważnych obrażeń, których skutki odczuwają przez całe życie.¹ Jednym z celów zrównoważonego rozwoju ONZ jest zmniejszenie o połowę liczby śmiertelnych ofiar wypadków drogowych na świecie do 2030 r. Średnio w Unii odnotowuje się najniższy odsetek ofiar śmiertelnych, ale w ostatnich latach tendencja spadkowa uległa stagnacji.

---

¹ Źródło: Fundusz Bezpieczeństwa Ruchu Drogowego ONZ.

2. Jednym z głównych celów unijnej polityki transportowej jest poprawa bezpieczeństwa ruchu drogowego oraz ograniczenie liczby ofiar śmiertelnych, obrażeń i szkód materialnych. Istotnym elementem tej polityki jest spójne egzekwowanie kar za popełniane w Unii przestępstwa lub wykroczenia w ruchu drogowym. Na nieformalnym posiedzeniu ministrów transportu w Valletcie w marcu 2017 r.² państwa członkowskie wezwały do podjęcia działań w kwestii wzajemnego uznawania zakazów prowadzenia pojazdów odnoszących się do kierowców niebędących rezydentami: „Ministrowie transportu wzywają Komisję do: „(...) rozważenia możliwości wzmocnienia unijnych ram prawnych w zakresie bezpieczeństwa ruchu drogowego ze szczególnym naciskiem na współpracę państw członkowskich w kwestii wzajemnego uznawania zakazów prowadzenia pojazdów orzeczonych wobec kierowców niezamieszkałych w danym kraju, bez uszczerbku dla odpowiedniej podstawy prawnej (odpowiednich podstaw prawnych) takich wniosków (...)”.
3. Mechanizm wzajemnego uznawania ustanowiony decyzją ramową 2008/947/WSiSW przewiduje dwustronne uznawanie sankcji karnych i nie obejmuje wyraźnie zakazów prowadzenia pojazdów. Ponadto w sprawie C-266/21³ Trybunał orzekł, że „jedynie dyrektywa 2006/126 reguluje sytuację, w której państwo członkowskie zawiesza – na mocy swojego ustawodawstwa krajowego i ze względu na zachowanie stanowiące naruszenie na jego terytorium – uprawnienie do kierowania posiadacza prawa jazdy wydanego przez inne państwo członkowskie, rozstrzygając, że skutek takiego zawieszenia jest ograniczony wyłącznie do tego terytorium”. Zgodnie z dyrektywą 2006/126 państwa członkowskie, które nie wydały prawa jazdy, mogą ograniczyć uprawnienie do kierowania pojazdami wyłącznie w odniesieniu do swojego terytorium, zgodnie z zasadą terytorialności prawa karnego i przepisów prawnych dotyczących policji.

---

² https://eumos.eu/wp-content/uploads/2017/07/Valletta_Declaration_on_Improving_Road_Safety.pdf.

W czerwcu 2017 r. Rada przyjęła konkluzje w sprawie bezpieczeństwa ruchu drogowego popierające oświadczenie z Valletty (zob. dok. 9994/17).

³ Wyrok z dnia 6 października 2022 r., Sofijski gradski sad (sąd miejski w Sofii, Bułgaria)/HV, C-266/21, EU:C:2022:754, pkt 36.

4. Ponieważ okazało się, że obecne ramy prawne UE nie zapewniają w wystarczającym stopniu celu, jakim jest wzajemne uznawanie zakazów prowadzenia pojazdów odnoszących się do kierowców niebędących rezydentami w Unii, w dniu 1 marca 2023 r. w ramach pakietu dotyczącego bezpieczeństwa ruchu drogowego Komisja przyjęła wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie ogólnounijnych skutków niektórych zakazów prowadzenia pojazdów („wniosek”) na podstawie art. 91 ust. 1 lit. c) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Wniosek ma na celu zapobieganie względnej bezkarności niebędących rezydentami sprawców poważnych przestępstw w ruchu drogowym. Zgodnie z wnioskiem państwo członkowskie, które wydało prawo jazdy takiego sprawcy („państwo członkowskie wydania”), będzie zobowiązane do wdrożenia, na określonych warunkach i zgodnie ze swoimi przepisami krajowymi, zakazu prowadzenia pojazdów nałożonego przez państwo członkowskie, w którym popełniono poważne przestępstwo lub wykroczenie przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego („państwo członkowskie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia”).

II. PRACE W INNYCH INSTYTUCJACH

5. Parlament Europejski wyznaczył Komisję Transportu i Turystyki (TRAN) jako komisję odpowiedzialną za ten wniosek i Petara Vitanova (BG, S&D) jako sprawozdawcę podczas 9. kadencji Parlamentu. Parlament Europejski przyjął swoje stanowisko w pierwszym czytaniu w dniu 6 lutego 2024 r. Na sprawozdawcę podczas 10. Kadencji Parlamentu Europejskiego wyznaczony został Matteo Ricci (IT, S&D).
6. Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny przyjął swoją opinię w dniu 14 czerwca 2023 r. Komitet Regionów postanowił nie wydawać opinii. Europejski Inspektor Ochrony Danych wydał opinię 14 czerwca 2023 r.
7. Parlament Portugalii i Senat Republiki Czeskiej przyjęły rezolucje, odpowiednio, w dniach 17 maja 2023 r. i 31 maja 2023 r.

III. PRACE W RADZIE I JEJ ORGANACH PRZYGOTOWAWCZYCH

8. W dniu 2 marca 2023 r. Komisja szczegółowo przedstawiła pakiet dotyczący bezpieczeństwa ruchu drogowego na posiedzeniu Grupy Roboczej ds. Transportu Lądowego, podczas prezydencji szwedzkiej. Ocena skutków została następnie przedstawiona i omówiona w dniu 8 marca 2023 r., a analiza poszczególnych artykułów na forum grupy roboczej rozpoczęła się w dniu 26 kwietnia 2023 r. W dniu 3 lipca 2023 r. prezydencja hiszpańska przesłała delegacjom kwestionariusz mający na celu uzyskanie rozeznania w systemach istniejących w państwach członkowskich oraz ustalenie głównych kwestii dotyczących wdrażania, jakie należy przewidzieć⁴.
9. W następstwie wniosku kilku delegacji Służba Prawna Rady wydała w dniu 28 lutego 2024 r. opinię na temat podstawy prawnej wniosku Komisji oraz koncepcji ogólnounijnego skutku⁵. Służba Prawna Rady potwierdziła, że art. 91 ust. 1 lit. c) Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej jest prawidłową podstawą prawną wniosku.
10. Służba Prawna Rady zakwestionowała jednak zasadność zaproponowanej przez Komisję koncepcji ogólnounijnego skutku, ponieważ dane państwo członkowskie nie może zapewnić, by jego krajowe decyzje o zakazie prowadzenia pojazdów były wdrażane przez inne państwa członkowskie. W ramach alternatywnego podejścia do ogólnounijnego skutku Służba Prawna Rady zaproponowała korzystanie z mechanizmów wzajemnego uznawania zawartych w nowej dyrektywie o prawach jazdy, by osiągnąć te same cele co wniosek⁶.
11. Prezydencja belgijska odzwierciedliła to podejście w nowym kompromisie, który był omawiany na forum Grupy Roboczej ds. Transportu Lądowego w dniach 7 i 28 maja 2024 r. i przedstawiony Coreperowi w ramach sprawozdania z postępu prac w dniu 12 czerwca 2024 r.⁷

---

⁴ Dok. WK 8793/23.

⁵ Dok. ST 7060/24.

⁶ Dok. 16345/23 (podejście ogólne Rady) wykorzystano jako podstawę tekstu przyszłej dyrektywy o prawach jazdy.

⁷ Dok. ST 11006/24.

12. Chociaż przepisy dotyczące zakazu prowadzenia pojazdów zostały włączone do nowej dyrektywy w sprawie praw jazdy, obie procedury ustawodawcze powinny być prowadzone oddzielnie, między innymi biorąc pod uwagę, że było to również intencją Komisji – zgodnie z przysługującym jej prawem inicjatywy. Zgodnie z wybranym podejściem procedura ustawodawcza dotycząca wniosku nie zależy od procedury prowadzonej w odniesieniu do nowej dyrektywy w sprawie praw jazdy.⁸ W praktyce zakłada się, że nową dyrektywę o prawach jazdy najpierw uzgodni i przyjmie współprawodawca na podstawie zwykłej procedury ustawodawczej 2023/0053 (COD). Co do treści, jeżeli pewne aspekty nowej dyrektywy o prawach jazdy istotne dla dyrektywy o zakazie prowadzenia pojazdów ulegną zmianie w porównaniu do podejścia ogólnego Rady dotyczącego nowej dyrektywy o prawach jazdy, mandat Rady do negocjacji dotyczących dyrektywy o zakazie prowadzenia pojazdów może zostać dostosowany w ramach negocjacji trójstronnych.
13. Ponieważ większość delegacji z zadowoleniem przyjęła podejście zaproponowane przez Służbę Prawną Rady i poparła wprowadzenie nowych przepisów w drodze zmiany nowej dyrektywy w sprawie praw jazdy, prezydencja węgierska kontynuowała prace nad kompromisem zgodnie z tym samym podejściem. Wniosek był omawiany na forum Grupy Roboczej ds. Transportu Lądowego 15 razy. Inne istotne zmiany w porównaniu z wnioskiem podsumowano w poniższych punktach.
14. Wniosek nie wymaga harmonizacji przepisów krajowych. Jasno określono różne rodzaje zakazów prowadzenia pojazdów i dokonano dostosowań, tak aby wszystkie państwa członkowskie mogły wdrożyć dyrektywę, nawet jeżeli niektóre rodzaje zakazów prowadzenia pojazdów nie istnieją w ich systemach krajowych (art. 2 i 12c).
15. Aby zmniejszyć obciążenie administracyjne, zakazy prowadzenia pojazdów na okres krótszy niż trzy miesiące, w przypadku których pozostały do odbycia okres jest krótszy niż jeden miesiąc, zostały wyłączone z zakresu stosowania dyrektywy (art. 12a ust. 1).

---

⁸ Ostatnim przykładem równoległych zmian tych samych aktów prawnych jest dyrektywa (UE) 2023/959 z dnia 10 maja 2023 r. zmieniająca dyrektywę 2003/87/WE i decyzja (UE) 2015/1814 negocjowana równolegle do dyrektywy (UE) 2023/958 z dnia 10 maja 2023 r. zmieniającej dyrektywę 2003/87/WE.

16. Z tego samego powodu informacje zawarte w powiadomieniu o zakazie prowadzenia pojazdów, a także ilość informacji, które mają być wymieniane między państwem członkowskim wydania a państwem członkowskim popełnienia przestępstwa lub wykroczenia, zostały ograniczone do niezbędnego minimum (art. 12a ust. 4). W razie potrzeby państwo członkowskie wydania i państwo członkowskie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia mają jednak możliwość wymiany dodatkowych informacji.
17. Wszystkie informacje są wymieniane w zabezpieczonym formacie cyfrowym za pośrednictwem Europejskiej Sieci Praw Jazdy (RESPER), przy czym zalecane jest korzystanie z kodów i informacji ustrukturyzowanych (art. 19 ust. 3a). Komisja została upoważniona do ustanowienia, w drodze aktów wykonawczych, formatu i treści standardowego certyfikatu na potrzeby powiadamiania o zakazie prowadzenia pojazdów w celu ułatwienia wysokiego stopnia automatyzacji. Dane osobowe podlegające wymianie ograniczają się do tego, co jest konieczne do osiągnięcia celów przedmiotowej dyrektywy.
18. Krajowe punkty kontaktowe wyznaczone przez państwa członkowskie do celów dyrektywy otrzymują dostęp do RESPER i będą zapewniać współpracę z organami właściwymi do celów egzekwowania zakazów prowadzenia pojazdów (motywy 25 i 25a oraz art. 19). W świetle zasady autonomii proceduralnej państwa członkowskie określają swoje procedury wewnętrzne w celu jak najszybszego i najskuteczniejszego wdrożenia dyrektywy (motyw 6).
19. Na wniosek kilku delegacji o usprawnienie wdrażania wniosku obowiązkowe podstawy zwolnienia zostały ograniczone do tych, które państwo członkowskie może niezwłocznie zweryfikować (art. 12d). Podczas transpozycji niniejszej dyrektywy państwa członkowskie zachowują elastyczność w podejmowaniu decyzji, czy podstawy zwolnienia, które nie są obowiązkowe, powinny być systematycznie oceniane, czy jedynie w przypadku, gdy istnieją istotne powody, by sądzić, że mogą one mieć zastosowanie. Jako element kontekstu należy zauważyć, że takie podejście ustanowiono już w innych instrumentach prawnych prawa UE, w których wszystkie podstawy zwolnienia są opcjonalne, np. na mocy decyzji ramowych WSiSW⁹. W każdym przypadku kierowca zawsze ma możliwość skorzystania ze środka odwoławczego dotyczącego oceny i stosowania podstaw zwolnienia przez państwo członkowskie wydania, zgodnie z jego prawem krajowym.

---

⁹ Zob. art. 7 decyzji ramowej Rady 2005/214/WSiSW z dnia 24 lutego 2005 r. w sprawie stosowania zasady wzajemnego uznawania do kar o charakterze pieniężnym (Dz.U. L 76 z 22.3.2005, s. 16) oraz art. 11 decyzji ramowej Rady 2008/947/WSiSW z dnia 27 listopada 2008 r. o stosowaniu zasady wzajemnego uznawania do wyroków i decyzji w sprawie zawieszenia lub warunkowego zwolnienia w celu nadzorowania przestrzegania warunków zawieszenia i obowiązków wynikających z kar alternatywnych (Dz.U. L 337 z 16.12.2008, s. 102).

20. Państwo członkowskie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia zachowuje możliwość dalszego stosowania, zgodnie ze swoimi przepisami krajowymi i ze skutkami ograniczonymi do swojego terytorium, zakazów prowadzenia pojazdów oraz wszelkich warunków uzupełniających określonych w tych przepisach, dopóki kierowca nie zastosuje się do nich. Państwo członkowskie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia może również określić okres zakazu ponownego wydania prawa jazdy, podczas którego to okresu może podjąć decyzję o nieuznawaniu prawa jazdy, które zostało ponownie wydane w państwie członkowskim wydania (art. 12c ust. 5).
21. Państwo członkowskie wydania zachowuje natomiast możliwość oceny zdolności i kompetencji kierowcy do kierowania pojazdami oraz, po przeprowadzeniu tej oceny, podjęcia wszelkich środków uznanych za odpowiednie zgodnie ze swoim prawem krajowym (art. 12c ust. 6).
22. Przepisy przedmiotowej dyrektywy dotyczące odzyskania prawa jazdy lub ubiegania się o nowe prawo jazdy po cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami zostały dostosowane do nowej dyrektywy w sprawie praw jazdy (art. 12c ust. 1). Jeżeli kierowca ma miejsce stałego zamieszkania w państwie członkowskim popełnienia przestępstwa lub wykroczenia, państwo członkowskie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia jest uprawnione do wymiany prawa jazdy w celu zastosowania zakazu prowadzenia pojazdów. W przypadku gdy kierowca ma miejsce stałego zamieszkania w innym państwie członkowskim, za wydanie nowego prawa jazdy odpowiada państwo członkowskie miejsca stałego zamieszkania, biorąc pod uwagę informacje udostępnione w RESPER przez państwo członkowskie wydania.
23. Wprowadza się klauzulę przeglądową, w szczególności w celu oceny możliwości rozszerzenia stosowania dyrektywy na inne przestępstwa lub wykroczenia drogowe lub zakazy prowadzenia pojazdów nałożone w związku z przestępstwami lub wykroczeniami popełnionymi wielokrotnie przez tego samego kierowcę (art. 20 ust. 1). W stosownych przypadkach sprawozdaniu Komisji z przeglądu może towarzyszyć wniosek ustawodawczy dotyczący dalszego przeglądu dyrektywy.
24. Zmniejszono ilość i częstotliwość przekazywania danych Komisji przez państwa członkowskie (art. 20 ust. 2), a okres transpozycji przedłużono do 3 lat.
25. Komitet Stałych Przedstawicieli zatwierdził tekst w dniu 27 listopada 2024 r. w ramach przygotowań do posiedzenia Rady. Tekst uzyskał poparcie wszystkich państw członkowskich. Przedstawiciel Komisji poparł prace prezydencji.

IV. PODSUMOWANIE

26. W związku z powyższym Rada (ds. Transportu, Telekomunikacji i Energii) jest proszona o to, by na posiedzeniu 5 grudnia 2024 r. uzgodniła podejście ogólne w sprawie kompromisowego tekstu załączonego do niniejszego dokumentu.

2023/0055(COD)

Wniosek

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**w sprawie niektórych zakazów prowadzenia pojazdów, zmieniająca [NOWĄ DYREKTYWĘ W SPRAWIE PRAW JAZDY]**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 91 ust. 1 lit. c),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów²,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Poprawa bezpieczeństwa ruchu drogowego jest jednym z głównych celów polityki transportowej Unii. W ramach polityki bezpieczeństwa ruchu drogowego UE na lata 2021–2030³ Komisja ponownie zobowiązała się do realizacji ambitnego celu polegającego na osiągnięciu do 2050 r. bliskiej zera liczby ofiar śmiertelnych i poważnych urazów na unijnych drogach (znanego jako „wizja zero”), a także średnioterminowego celu polegającego na zmniejszeniu o 50 % liczby ofiar śmiertelnych i poważnych urazów do 2030 r.

---

¹ Dz.U. C z , s. .

² Dz.U. C z , s. .

³ SWD(2019)283 final.

- (2) Aby osiągnąć cel, jakim jest poprawa bezpieczeństwa ruchu drogowego, ministrowie transportu państw członkowskich w oświadczeniu z Valletty w sprawie bezpieczeństwa ruchu drogowego z dnia 29 marca 2017 r. wezwali do wzmocnienia unijnych ram prawnych w zakresie bezpieczeństwa ruchu drogowego, ze szczególnym uwzględnieniem potrzeby współpracy państw członkowskich w kwestii zakazów prowadzenia pojazdów odnoszących się do kierowców niebędących rezydentami.
- (3) W rezultacie swobodnego przepływu osób i wzrostu międzynarodowego ruchu drogowego zakazy prowadzenia pojazdów są często nakładane przez państwa członkowskie inne niż to, w którym dany kierowca ma miejsce stałego zamieszkania i które wydało jego prawo jazdy.
- (4) Jak dotąd państwo członkowskie inne niż państwo, w którym dany kierowca ma miejsce stałego zamieszkania, może zgodnie z przepisami krajowymi i w rezultacie bezprawnego zachowania na jego terytorium przyjąć środki wobec posiadacza prawa jazdy uzyskanego w innym państwie członkowskim. Środki takie skutkują odmową uznania ważności praw jazdy wydanych przez inne państwa członkowskie, a tym samym ograniczeniem uprawnień odnośnej osoby do kierowania pojazdami. Zakres stosowania tych środków jest jednak ograniczony do terytorium państwa członkowskiego, w którym miało miejsce bezprawne zachowanie, a ich skutek ogranicza się do odmowy uznania ważności danego prawa jazdy na tym terytorium. W związku z tym, w przypadku braku jakichkolwiek działań ze strony państwa członkowskiego, które wydało dane prawo jazdy, jest ono nadal uznawane we wszystkich innych państwach członkowskich. Taki scenariusz uniemożliwia jednak osiągnięcie wyższego poziomu bezpieczeństwa ruchu drogowego w Unii. Kierowcy objęci zakazem prowadzenia pojazdów w państwie członkowskim innym niż to, które wydało dane prawo jazdy, nie powinni uniknąć skutków takiego środka, gdy przebywają w państwie członkowskim innym niż to, w którym miało miejsce dane przestępstwo lub wykroczenie.
- (5) W celu zapewnienia wysokiego poziomu ochrony wszystkich użytkowników dróg w Unii konieczne jest ustanowienie specjalnych przepisów dotyczących wdrażania zakazów prowadzenia pojazdów nałożonych przez państwo członkowskie inne niż to, które wydało prawo jazdy danego sprawcy, w związku z popełnieniem poważnych przestępstw lub wykroczeń drogowych wchodzących w zakres stosowania niniejszej dyrektywy.

- (6) Wdrożenie niniejszej dyrektywy nie powinno jednak wymagać harmonizacji przepisów krajowych dotyczących definicji przestępstw lub wykroczeń w ruchu drogowym, ich charakteru prawnego oraz kar stosowanych w przypadku takich przestępstw lub wykroczeń. W szczególności wdrażanie zakazów prowadzenia pojazdów nałożonych przez państwo członkowskie wydania powinno mieć miejsce niezależnie od tego, czy środki krajowe w państwie członkowskim popełnienia przestępstwa lub wykroczenia zostaną zakwalifikowane jako administracyjne czy karne. Zgodnie z zasadą autonomii proceduralnej państwa członkowskie powinny ustanowić swoje procedury wewnętrzne, w granicach swoich przepisów krajowych, w celu jak najszybszego i najskuteczniejszego wdrożenia niniejszej dyrektywy.

- (7) Niniejsza dyrektywa powinna pozostać bez uszczerbku dla przepisów dotyczących współpracy policyjnej i wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych oraz wzajemnego uznawania odnośnych orzeczeń sądowych. Dyrektywa ta nie powinna również wpływać na możliwość wykonywania przez organy sądowe państw członkowskich wydanych przez nie orzeczeń, a zwłaszcza orzeczeń o charakterze karnym. W szczególności niniejsza dyrektywa nie powinna wpływać na prawa i obowiązki wynikające z decyzji ramowej Rady 2008/947/WSiSW⁴ i decyzji ramowej Rady 2005/214/WSiSW⁵, ani na prawa podejrzanych i oskarżonych przewidziane w dyrektywie 2010/64/UE⁶, dyrektywie 2012/13/UE⁷, dyrektywie 2013/48/UE⁸, dyrektywie (UE) 2016/343⁹, dyrektywie (UE) 2016/800¹⁰ i dyrektywie (UE) 2016/1919 Parlamentu Europejskiego i Rady¹¹.

---

⁴ Decyzja ramowa Rady 2008/947/WSiSW z dnia 27 listopada 2008 r. o stosowaniu zasady wzajemnego uznawania do wyroków i decyzji w sprawie zawieszenia lub warunkowego zwolnienia w celu nadzorowania przestrzegania warunków zawieszenia i obowiązków wynikających z kar alternatywnych (Dz.U. L 337 z 16.12.2008, s. 102).

⁵ Decyzja Ramowa Rady 2005/214/WSiSW z dnia 24 lutego 2005 r. w sprawie stosowania zasady wzajemnego uznawania do kar o charakterze pieniężnym (Dz.U. L 76 z 22.3.2005, s. 16).

⁶ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/64/UE z dnia 20 października 2010 r. w sprawie prawa do tłumaczenia ustnego i tłumaczenia pisemnego w postępowaniu karnym (Dz.U. L 280 z 26.10.2010, s. 1).

⁷ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/13/UE z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie prawa do informacji w postępowaniu karnym (Dz.U. L 142 z 1.6.2012, s. 1).

⁸ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/48/UE z dnia 22 października 2013 r. w sprawie prawa dostępu do adwokata w postępowaniu karnym i w postępowaniu dotyczącym europejskiego nakazu aresztowania oraz w sprawie prawa do poinformowania osoby trzeciej o pozbawieniu wolności i prawa do porozumiewania się z osobami trzecimi i organami konsularnymi w czasie pozbawienia wolności (Dz.U. L 294 z 6.11.2013, s. 1).

⁹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/343 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie wzmocnienia niektórych aspektów domniemania niewinności i prawa do obecności na rozprawie w postępowaniu karnym (Dz.U. L 65 z 11.3.2016, s. 1).

¹⁰ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/800 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie gwarancji procesowych dla dzieci będących podejrzanymi lub oskarżonymi w postępowaniu karnym (Dz.U. L 132 z 21.5.2016, s. 1).

¹¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1919 z dnia 26 października 2016 r. w sprawie pomocy prawnej z urzędu dla podejrzanych i oskarżonych w postępowaniu karnym oraz dla osób, których dotyczy wnioski w postępowaniu dotyczącym europejskiego nakazu aresztowania (Dz.U. L 297 z 4.11.2016, s. 1).

- (8) Myślą przewodnią niniejszej dyrektywy jest umożliwienie Unii realizacji celu, jakim jest poprawa bezpieczeństwa ruchu drogowego w całej Unii. Zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości środki mające na celu poprawę bezpieczeństwa ruchu drogowego należą do polityki transportowej i mogą być przyjmowane na podstawie art. 91 ust. 1 lit. c) Traktatu¹², w zakresie w jakim stanowią „środki pozwalające polepszyć bezpieczeństwo transportu” w rozumieniu tego przepisu¹³.
- (9) Zakazy prowadzenia pojazdów wynikające z przestępstw lub wykroczeń drogowych wchodzących w zakres stosowania niniejszej dyrektywy mogą polegać na cofnięciu, ograniczeniu lub zawieszeniu prawa jazdy sprawcy lub jego uprawnień do kierowania pojazdami. Dlatego też wdrażanie zakazu prowadzenia pojazdów należy osiągnąć w Unii przez zastosowanie tych środków przez państwo członkowskie, które wydało dane prawo jazdy.
- (10) Ponieważ kierowanie pojazdem pod wpływem alkoholu (tj. kierowanie pojazdem przy stężeniu alkoholu we krwi przekraczającym maksymalną wartość dopuszczalną prawem), przekroczenie dopuszczalnej prędkości (tj. przekroczenie ograniczeń prędkości obowiązujących na danej drodze lub w przypadku danego typu pojazdu) oraz kierowanie pojazdem pod wpływem środków odurzających stanowią główne przyczyny wypadków i ofiar śmiertelnych w ruchu drogowym w Unii, należy zapewnić najwyższy możliwy poziom staranności w sprawach dotyczących tych przestępstw i wykroczeń, które w związku z tym należy uznać do celów niniejszej dyrektywy za „przestępstwa lub wykroczenia drogowe”. Ponadto przestępstwa lub wykroczenia w ruchu drogowym, których skutkiem jest śmierć lub poważny uraz ciała ofiary, należy również uznać, ze względu na ich wagę, za przestępstwa lub wykroczenia drogowe wchodzące w zakres stosowania niniejszej dyrektywy. Zakaz prowadzenia pojazdów wymaga dokładnej identyfikacji kierowcy, który popełnił przestępstwo lub wykroczenie wchodzące w zakres stosowania niniejszej dyrektywy, i nie powinien być rozstrzygany na podstawie obiektywnej odpowiedzialności, np. z tytułu bycia posiadaczem pojazdu.

---

¹² Dz.U. C 202 z 7.6.2016.

¹³ Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 6 maja 2014 r., *Komisja / Parlament i Rada*, C-43/12, EU:C:2014:298, pkt 43.

- (10a) Niniejsza dyrektywa nie obejmuje krajowych systemów punktów karnych, w ramach których posiadacz prawa jazdy traci lub gromadzi punkty w związku z popełnieniem określonych przestępstw lub wykroczeń. Zakazy prowadzenia pojazdów powinny być zgłaszane państwu członkowskiemu wydania zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy tylko wtedy, gdy zostały nałożone w związku z popełnieniem przestępstwa lub wykroczenia drogowego zdefiniowanego w niniejszej dyrektywie.
- (11) Zakaz prowadzenia pojazdów nałożony przez dane państwo członkowskie na osobę, która posiada prawo jazdy wydane przez inne państwo członkowskie, powinien wywoływać skutki na całym terytorium Unii, podobnie jak ma to już miejsce w przypadku zakazów prowadzenia pojazdów nałożonych na osoby posiadające prawa jazdy wydane przez to państwo członkowskie. Również z uwagi na zasadę autonomii proceduralnej państwa członkowskie powinny mieć swobodę decydowania o tym, jak najlepiej osiągnąć ten efekt zgodnie z prawem krajowym.
- (12) Państwo członkowskie, które nałożyło zakaz prowadzenia pojazdów („państwo członkowskie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia”), powinno bez zbędnej zwłoki powiadomić państwo członkowskie, które wydało prawo jazdy odnośnej osoby („państwo członkowskie wydania”), o każdym zakazie prowadzenia pojazdów nałożonym na taką osobę na okres co najmniej trzech miesięcy, w odniesieniu do którego w chwili powiadomienia okres pozostały do zakończenia biegu zawieszenia lub ograniczenia na podstawie danego zakazu prowadzenia pojazdów wynosi więcej niż jeden miesiąc, aby uruchomić procedury niezbędne do zapewnienia wdrożenia zakazu prowadzenia pojazdów w państwie członkowskim wydania. Takie powiadomienie powinno być przekazywane drogą elektroniczną w formie standardowego certyfikatu, aby zapewnić płynną, wiarygodną i skuteczną wymianę informacji między państwami członkowskimi.

- (13) Standardowy certyfikat powinien zawierać minimalny zestaw danych umożliwiających właściwe wdrożenie niniejszej dyrektywy, w szczególności: organ państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia nakładający zakaz prowadzenia pojazdów, popełnione przestępstwo lub wykroczenie drogowe, wynikający z niego zakaz prowadzenia pojazdów oraz tożsamość odnośnej osoby. W tym celu Komisja powinna zaktualizować kody zawarte w załączniku I część E zgodnie z aktem delegowanym na mocy niniejszej dyrektywy, aby były one dostępne na długo przed datą transpozycji niniejszej dyrektywy. Dzięki temu, że standardowy certyfikat zawiera tylko te informacje, pozwala on zagwarantować skuteczność bez nakładania na państwa członkowskie obowiązku dzielenia się nieproporcjonalną lub nadmierną ilością informacji.
- (13a) Taki certyfikat należy także przetłumaczyć na język urzędowy państwa członkowskiego wydania lub na jakikolwiek inny język zaakceptowany przez to państwo w celu zapewnienia szybkiego przetworzenia przez adresata.
- (14) Nakładanie zakazu prowadzenia pojazdów w rezultacie bezprawnych zachowań przyczynia się do zagwarantowania wysokiego poziomu bezpieczeństwa ruchu drogowego w Unii. Na podstawie zasady wzajemnego uznawania praw jazdy wydawanych w państwach członkowskich środki dotyczące cofnięcia, unieważnienia, zawieszenia lub ograniczenia prawa jazdy wydanego przez państwo członkowskie wydania mogą być automatycznie egzekwowane przez wszystkie pozostałe państwa członkowskie, jeżeli sprawca nie może przedstawić ważnego dokumentu potwierdzającego uprawnienie do kierowania pojazdami. A zatem, po otrzymaniu powiadomienia o nałożonym zakazie prowadzenia pojazdów i o ile nie zachodzi przesłanka zwolnienia lub nie powołano się na nią, państwo członkowskie wydania powinno przyjąć odpowiednie środki w celu wdrożenia zakazu prowadzenia pojazdów.

- (15) Środki przyjęte przez państwo członkowskie wydania powinny być zróżnicowane w zależności od konkretnego charakteru danego zakazu prowadzenia pojazdów. Ponieważ cofnięcie, zawieszenie lub ograniczenie prawa jazdy lub uprawnień do kierowania pojazdami rodzi z konieczności różne konsekwencje, środki te wymagają różnych procedur, aby mogły zostać wprowadzone w życie zgodnie z kompetencjami zaangażowanych państw członkowskich. W szczególności w odniesieniu do cofnięcia prawa jazdy odnośna osoba powinna mieć możliwość odzyskania uprawnień do kierowania pojazdami lub prawa jazdy lub złożenia wniosku o wydanie nowego prawa jazdy zgodnie z przepisami [NOWEJ DYREKTYWY W SPRAWIE PRAW JAZDY]. W przypadku gdy w państwie członkowskim wydania nie przewidziano możliwości cofnięcia prawa jazdy, państwo członkowskie wydania powinno zawiesić prawo jazdy, ocenić zdolność lub kompetencje kierowcy do kierowania pojazdami oraz podjąć wszelkie środki uznane za odpowiednie w następstwie tej oceny. Jeżeli chodzi o zawieszenie lub ograniczenie, należy zapewnić, aby wykonanie dotyczyło tylko czasu trwania takich środków, nawet jeżeli w ramach zakazu prowadzenia pojazdów przewidziano warunki uzupełniające, ponieważ podstawowym celem tych środków jest czasowe lub częściowe uniemożliwienie odnośnej osobie kierowania pojazdami, a nie określenie, w jaki sposób osoba ta powinna odzyskać uprawnienia do kierowania pojazdami w państwie członkowskim wydania. Nie powinno to jednak naruszać prawa do oceny, czy osoba, której dotyczy zakaz prowadzenia pojazdów, stanowi zagrożenie dla bezpieczeństwa ruchu drogowego, oraz do przyjęcia środków zgodnie z taką oceną.
- (15a) Jeżeli dane państwo członkowskie nakłada zakaz prowadzenia pojazdów na osobę mającą miejsce stałego zamieszkania w tym państwie członkowskim, ale posiadającą prawo jazdy wydane przez inne państwo członkowskie, to pierwsze z tych państw jest uprawnione do wymiany prawa jazdy w celu zastosowania tego zakazu prowadzenia pojazdów. W przypadku gdy państwo członkowskie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia cofa prawo jazdy osobie mającej miejsce stałego zamieszkania w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie wydania, za wydanie nowego prawa jazdy powinno odpowiadać państwo członkowskie stałego miejsca zamieszkania, biorąc pod uwagę informacje udostępnione w Europejskiej Sieci Praw Jazdy, o której mowa w [NOWEJ DYREKTYWIE W SPRAWIE PRAW JAZDY], przez państwo członkowskie wydania.

- (16) Państwo członkowskie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia powinno mieć możliwość dalszego stosowania, zgodnie ze swoimi przepisami krajowymi i ze skutkami ograniczonymi do swojego terytorium, zakazów prowadzenia pojazdów oraz wszelkich warunków uzupełniających określonych w tych przepisach, dopóki odnośna osoba nie zastosuje się do nich. Państwo członkowskie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia może również nałożyć wymogi dotyczące upływu określonego okresu, takiego jak okres zakazu ponownego wydania lub uzyskania nowego prawa jazdy, które nie powinny być uznawane za warunki uzupełniające w rozumieniu niniejszej dyrektywy. W takim okresie zakazu państwo członkowskie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia może podjąć decyzję o nieuznawaniu prawa jazdy, które zostało ponownie wydane lub nowo uzyskane w państwie członkowskim wydania. Jednak po upływie takiego okresu zakazu prawo jazdy wydane przez państwo członkowskie wydania, także jeżeli zostało wydane w takim okresie, powinno być uznawane przez państwo członkowskie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia.
- (16a) Niniejsza dyrektywa powinna pozostawać bez uszczerbku dla przepisów [NOWEJ dyrektywy w sprawie praw jazdy], które stanowią, że prawo jazdy należy uznać za ograniczone, zawieszane, cofnięte lub unieważnione, dopóki odnośna osoba nie spełniła wszelkich warunków nałożonych przez państwo członkowskie wydania, które osoba ta musi spełnić, aby móc odzyskać prawo jazdy lub ubiegać się o nowe. W przypadku błędnego wydania prawa jazdy osobie, która nie spełniła jeszcze któregokolwiek z takich warunków, państwa członkowskie powinny mieć możliwość odmowy uznania prawa jazdy, również po upływie okresu zakazu.
- (17) W przypadku gdy państwo członkowskie wydania przyjęło środki w celu wdrożenia zakazu prowadzenia pojazdów, a następnie dokonało ponownej oceny, czy odnośna osoba może odzyskać prawo jazdy lub uprawnienia do kierowania pojazdami, ocena ta powinna być uznawana w całej Unii, a zatem również w państwie członkowskim popełnienia przestępstwa lub wykroczenia, w stosownych przypadkach, po upływie określonego okresu nałożonego w ramach zakazu prowadzenia pojazdów przez państwo członkowskie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia.
- (18) Zastosowanie środków przez państwo członkowskie wydania powinno służyć zapewnieniu, aby zakaz prowadzenia pojazdów został wdrożony, i nie powinno wymagać ponownej oceny faktów, które doprowadziły do wydania tego zakazu.

- (18a) Aby jednak zagwarantować, że wdrożenie zakazu prowadzenia pojazdów nie będzie sprzeczne z zasadą proporcjonalności, prawami podstawowymi lub wyjątkami przewidzianymi w prawie państwa członkowskiego wydania, należy określić pewne przesłanki, które powodują zwolnienie państwa członkowskiego wydania z obowiązku przyjęcia środków. W odniesieniu do podstaw zwolnienia, które nie są obowiązkowe, państwa członkowskie mogą zdecydować, że takie podstawy powinny być albo systematycznie oceniane przez właściwy organ, albo powinny być oceniane jedynie w przypadku, gdy istnieją istotne powody, by sądzić, że mogą mieć zastosowanie. W każdym przypadku osoba, której dotyczy zakaz prowadzenia pojazdów, powinna zawsze mieć możliwość skorzystania ze środka odwoławczego dotyczącego oceny i stosowania podstaw zwolnienia przez państwo członkowskie wydania, zgodnie z jego prawem krajowym.
- (19) W interesie bezpieczeństwa ruchu drogowego oraz w celu zapewnienia pewności prawa w stosunku do odnośnej osoby i państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia państwo członkowskie wydania powinno wdrożyć zakaz prowadzenia pojazdów lub zastosować przesłankę zwolnienia bez zbędnej zwłoki, a w każdym razie przed upływem terminu przewidzianego w przepisach krajowych, o ile stosowne przepisy istnieją, na nałożenie zakazu prowadzenia pojazdów. Państwo członkowskie wydania powinno poinformować państwo członkowskie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia o okresie i przyczynie opóźnienia.
- (20) Prawidłowe wdrożenie niniejszej dyrektywy zakłada ścisłą, szybką i skuteczną komunikację pomiędzy zaangażowanymi właściwymi organami krajowymi. Wszelka komunikacja między państwem członkowskim popełnienia przestępstwa lub wykroczenia a państwem członkowskim wydania, mająca na celu wdrożenie zakazu prowadzenia pojazdów, powinna odbywać się za pośrednictwem Europejskiej Sieci Praw Jazdy, o której mowa w [nowej dyrektywie w sprawie praw jazdy]. Właściwe organy krajowe państw członkowskich powinny zatem w razie potrzeby konsultować się ze sobą. Ponadto w szczególnych, ściśle określonych przypadkach zarówno państwo członkowskie wydania, jak i państwo członkowskie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia powinny bezzwłocznie przekazywać sobie nawzajem istotne informacje dotyczące stosowania niniejszej dyrektywy. Powinno to dotyczyć przyjmowania środków wdrażających zakaz prowadzenia pojazdów, decyzji podejmowanych w kwestii przesłanek zwolnienia, wykonania wspomnianego zakazu oraz wszelkich okoliczności mających wpływ na pierwotnie nałożony zakaz prowadzenia pojazdów.

- (21) Po otrzymaniu informacji o zakazie prowadzenia pojazdów i wdrożeniu go państwo członkowskie wydania powinno bezzwłocznie powiadomić odnośną osobę, aby umożliwić jej skorzystanie z praw podstawowych, takich jak prawo do bycia wysłuchanym i do zaskarżenia środków przyjętych przez państwo członkowskie wydania do właściwych sądów krajowych.
- (22) Państwa członkowskie powinny zapewnić dostępność odpowiednich środków odwoławczych od środków wdrożonych na podstawie niniejszej dyrektywy oraz zapewnić przekazanie informacji o takich środkach odwoławczych w chwili rozpoczęcia ich obowiązywania, a także w odpowiednim czasie, aby zagwarantować możliwość ich skutecznego wykorzystania. Jednakże zakaz prowadzenia pojazdów, o którym postanowiło państwo członkowskie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia, nie może zostać zaskarżony w państwie członkowskim wydania.
- (23) Ochrona osób fizycznych w zakresie przetwarzania ich danych osobowych jest jednym z praw podstawowych. Zgodnie z art. 8 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i art. 16 ust. 1 Traktatu każda osoba ma prawo do ochrony danych osobowych jej dotyczących. Odpowiednie przepisy Unii, a mianowicie rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 oraz dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680, powinny mieć zastosowanie do przetwarzania danych osobowych w kontekście niniejszej dyrektywy zgodnie z ich odpowiednim zakresem stosowania.
- (24) Niniejsza dyrektywa ustanawia podstawę prawną dla wymiany danych osobowych w celu wdrażania zakazów prowadzenia pojazdów nakładanych przez państwo członkowskie inne niż państwo członkowskie wydania. Wspomniana podstawa prawna jest zgodna z art. 6 ust. 1 lit. c) i, w stosownych przypadkach, z art. 10 rozporządzenia (UE) 2016/679 oraz z art. 8 dyrektywy (UE) 2016/680. Dane osobowe podlegające wymianie z państwem członkowskim wydania powinny być ograniczone do tego, co jest niezbędne do wypełnienia obowiązków określonych w niniejszej dyrektywie.
- (25) Aby zapewnić płynną, rzetelną i skuteczną wymianę informacji, każde państwo członkowskie powinno wyznaczyć swój krajowy punkt kontaktowy do celów niniejszej dyrektywy lub większą liczbę takich punktów. Państwa członkowskie powinny ponadto zapewnić, aby ich odpowiednie krajowe punkty kontaktowe współpracowały z organami właściwymi do celów egzekwowania zakazów prowadzenia pojazdów w przypadkach objętych niniejszą dyrektywą, w szczególności w celu zapewnienia terminowej wymiany wszystkich niezbędnych informacji.

- (25a) Państwa członkowskie mogą wyznaczyć jeden krajowy punkt kontaktowy i właściwy organ lub większą ich liczbę, aby wykonywać zadania niezbędne do wdrożenia niniejszej dyrektywy, oraz mogą określić zasady współpracy między tymi podmiotami krajowymi w celu ułatwienia skutecznego wdrożenia niniejszej dyrektywy.
- (25b) W interesie skutecznego egzekwowania przepisów państwa członkowskie powinny zapewnić, aby właściwe organy sprawdzały uprawnienia do kierowania pojazdami, zwłaszcza w przypadku wątpliwości, czy dany kierowca jest objęty zakazem, biorąc pod uwagę przypadki, w których prawo jazdy nie zostało kierowcy fizycznie odebrane.
- (26) Państwa członkowskie powinny regularnie gromadzić dane statystyczne dotyczące stosowania niniejszej dyrektywy i przysyłać je Komisji, początkowo cztery lata po wejściu w życie niniejszej dyrektywy, a następnie co pięć lat.
- (27) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszej dyrektywy należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze do określenia formatu i treści standardowego certyfikatu na potrzeby powiadamiania o zakazie prowadzenia pojazdów. Akty wykonawcze powinny mieć na celu ułatwienie przetwarzania powiadomień przez państwo członkowskie wydania w sposób wysoce zautomatyzowany. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011¹⁴.

---

¹⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję, Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.

- (28) Ponieważ cel niniejszej dyrektywy, a mianowicie wdrażanie decyzji nakładających zakaz prowadzenia pojazdów w związku z przestępstwami lub wykroczeniami drogowymi wchodzącymi w zakres stosowania niniejszej dyrektywy, z myślą o podniesieniu poziomu bezpieczeństwa ruchu drogowego w całej Unii, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na rozmiary i skutki niniejszej dyrektywy możliwe jest jego lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej¹⁵. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (29) Należy zatem odpowiednio zmienić [nową dyrektywę w sprawie praw jazdy].
- (30) Zgodnie z art. 42 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725¹⁶ skonsultowano się z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych, który wydał opinię w dniu 14 czerwca 2023 r.,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

---

¹⁵ Dz.U. C 202 z 7.6.2016, s. 13.

¹⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE, Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39.

Artykuł 1

W [NOWEJ DYREKTYWIE W SPRAWIE PRAW JAZDY] wprowadza się następujące zmiany:

1. W art. 1 ust. 1 dodaje się lit. e) w brzmieniu:

„e) powiadomienia o zakazie prowadzenia pojazdów i wdrożenia tego zakazu, nałożonego w związku z popełnieniem przestępstw lub wykroczeń drogowych, o których mowa w art. 2 pkt 12h, w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie wydania lub państwo członkowskie stałego miejsca zamieszkania.”.

2. Art. 2 pkt 12 otrzymuje brzmienie:

(12) »zakaz prowadzenia pojazdów« oznacza każdą decyzję właściwego organu, która skutkuje cofnięciem, unieważnieniem, ograniczeniem lub zawieszeniem prawa jazdy lub uprawnień do kierowania pojazdami w odniesieniu do kierowcy pojazdu o napędzie silnikowym¹⁷, która to decyzja stała się wykonalna, niezależnie od tego, czy została uznana za środek administracyjny czy karny. Taki środek może stanowić karę główną, dodatkową lub uzupełniającą albo środek bezpieczeństwa;”.

3. W art. 2 dodaje się punkty w brzmieniu:

„(12a) »cofnięcie« oznacza cofnięcie prawa jazdy lub jego uznania, lub uprawnień do kierowania pojazdami, zgodnie z definicją zawartą w przepisach krajowych państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia lub – w przypadku cofnięcia prawa jazdy z innych powodów – państwa członkowskiego dokonującego cofnięcia prawa jazdy lub cofnięcia jego uznania;

(12b) »zawieszenie« oznacza tymczasowe ograniczenie ważności prawa jazdy lub jego uznania, lub uprawnień do kierowania pojazdami, na czas określony lub na czas określony w połączeniu z wymogiem spełnienia warunków uzupełniających, zgodnie z przepisami krajowymi państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia lub – w przypadku gdy ważność prawa jazdy jest tymczasowo ograniczona z innych powodów – państwa członkowskiego dokonującego zawieszenia prawa jazdy lub zawieszenia jego uznania;

---

¹⁷ Zgodnie z definicją zawartą w art. 2 pkt 4 [NOWEJ DYREKTYWY W SPRAWIE PRAW JAZDY].

- (12c) »ograniczenie« oznacza częściowe ograniczenie ważności prawa jazdy lub jego uznania, lub uprawnień do kierowania pojazdami, na czas określony lub do czasu spełnienia warunków uzupełniających, lub na czas określony w połączeniu z wymogiem spełnienia warunków uzupełniających, zgodnie z przepisami krajowymi państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia lub – w przypadku gdy ważność prawa jazdy jest częściowo ograniczona z innych powodów – państwa członkowskiego dokonującego ograniczenia prawa jazdy lub ograniczenia jego uznania;
- (12d) »unieważnienie« oznacza unieważnienie prawa jazdy, jego uznania lub uprawnień do kierowania pojazdami z powodów administracyjnych, takich jak niespełnienie kryteriów wydania prawa jazdy lub uzyskanie prawa jazdy przy użyciu oszukańczych środków, zgodnie z definicją zawartą w przepisach krajowych państwa członkowskiego dokonującego unieważnienia prawa jazdy lub unieważnienia jego uznania;
- (12e) »warunki uzupełniające« oznaczają warunki inne niż upływ określonego czasu, jakie musi lub może spełnić osoba, której dotyczy zakaz prowadzenia pojazdów, aby odzyskać uprawnienia do kierowania pojazdami lub prawo jazdy albo ułatwić ich odzyskanie;
- (12f) »państwo członkowskie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia« oznacza państwo członkowskie, w którym popełnione zostało przestępstwo lub wykroczenie;
- (12 g) »państwo członkowskie wydania« oznacza państwo członkowskie, które wydało prawo jazdy;
- (12h) »przestępstwo lub wykroczenie drogowe« oznacza następujące przestępstwa lub wykroczenia przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego:
- a) kierowanie pojazdem pod wpływem alkoholu zgodnie z definicją zawartą w art. 3 lit. g) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/413¹⁸;
  - b) przekroczenie dopuszczalnej prędkości zgodnie z definicją zawartą w art. 3 lit. d) dyrektywy (UE) 2015/413;
  - c) kierowanie pojazdem pod wpływem środków odurzających zgodnie z definicją zawartą w art. 3 lit. h) dyrektywy (UE) 2015/413;
  - d) zachowanie naruszające przepisy ruchu drogowego, które spowodowało, z udziałem pojazdu o napędzie silnikowym, śmierć lub poważne uszkodzenie ciała innej osoby, zgodnie z definicją zawartą w prawie krajowym państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia.”.

---

¹⁸ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/413 z dnia 11 marca 2015 r. w sprawie ułatwień w zakresie transgranicznej wymiany informacji dotyczących przestępstw lub wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego (Tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz.U. L 68 z 13.3.2015, s. 9).

4. Dodaje się art. 12a w brzmieniu:

„Artykuł 12a

Obowiązek powiadomienia o zakazie prowadzenia pojazdów

1. Po sprawdzeniu, w stosownych przypadkach, że miejscem stałego zamieszkania osoby, której dotyczy zakaz prowadzenia pojazdów, nie jest państwo członkowskie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia, państwo członkowskie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia bez zbędnej zwłoki powiadamia państwo członkowskie wydania o zakazie prowadzenia pojazdów, jeżeli spełnione są wszystkie następujące warunki:
  - (a) zakaz prowadzenia pojazdów stanowi cofnięcie, zawieszenie lub ograniczenie prawa jazdy lub uprawnień do kierowania pojazdami;
  - (b) zakaz prowadzenia pojazdów został nałożony w związku z popełnieniem przestępstwa lub wykroczenia, o którym mowa w art. 2 pkt 12h, zgodnie z przepisami krajowymi państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia;
  - (c) zakaz prowadzenia pojazdów nie podlega już prawu do wniesienia odwołania w państwie członkowskim popełnienia przestępstwa lub wykroczenia;
  - (d) w przypadku gdy zakaz prowadzenia pojazdów jest nakładany na czas określony, okres jego obowiązywania wynosi co najmniej 3 miesiące;
  - (e) w chwili powiadomienia okres pozostały do zakończenia biegu zawieszenia lub ograniczenia na podstawie danego zakazu prowadzenia pojazdów wynosi więcej niż jeden miesiąc;
  - (f) odnośna osoba nie ma miejsca stałego zamieszkania w państwie członkowskim popełnienia przestępstwa lub wykroczenia ani nie posiada prawa jazdy wydanego przez państwo członkowskie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia; oraz
  - (g) osoba, której dotyczy zakaz prowadzenia pojazdów, została zidentyfikowana jako kierowca, który popełnił przestępstwo lub wykroczenie, o którym mowa w art. 2 pkt 12h.
2. Powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, dokonuje się zgodnie z procedurą określoną w ust. 3.

3. Właściwy organ państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia wypełnia, podpisuje i przekazuje standardowy certyfikat o zakazie prowadzenia pojazdów właściwemu organowi państwa członkowskiego wydania zgodnie z art. 19 ust. 3a niniejszej dyrektywy. Decyzja o nałożeniu zakazu prowadzenia pojazdów wraz z prawem jazdy osoby, której dotyczy zakaz prowadzenia pojazdów, jeżeli zostało ono zatrzymane, jest również przekazywana przez właściwy organ państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia właściwemu organowi państwa członkowskiego wydania.
4. Standardowy certyfikat o zakazie prowadzenia pojazdów przekazuje się drogą elektroniczną. Certyfikat zawiera co najmniej następujące informacje:
  - a) nazwę i adres właściwego organu, który nałożył zakaz prowadzenia pojazdów w państwie członkowskim popełnienia przestępstwa lub wykroczenia;
  - b) rodzaj przestępstwa lub wykroczenia drogowego, o którym mowa w art. 2 pkt 12h;
  - bb) opis faktów prowadzących do nałożenia zakazu prowadzenia pojazdów, w tym mające zastosowanie przepisy prawne państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia;
  - bbb) w stosownych przypadkach, metodę zastosowaną do wykrycia przestępstwa lub wykroczenia drogowego, o którym mowa w art. 2 pkt 12h, oraz wyniki odpowiednich pomiarów w momencie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia;
  - c) następujące dane odnoszące się do osoby, której dotyczy zakaz prowadzenia pojazdów: imię i nazwisko; adres do korespondencji używany przez państwo członkowskie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia; numer prawa jazdy; w razie potrzeby, numery krajowych dokumentów identyfikacyjnych; numer kierowcy, jeżeli jest dostępny;
  - d) dokładny zakres, treść i okres obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów, w tym, w stosownych przypadkach, datę rozpoczęcia procesu nakładania zakazu prowadzenia pojazdów, datę, z którą zawieszenie lub ograniczenie przestaje obowiązywać, kody wymienione w załączniku I część E oraz wszelkie warunki uzupełniające określone przez państwo członkowskie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia;

- e) w stosownych przypadkach okres (w dniach) obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów nałożonego przez państwo członkowskie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia, który upłynął już w tym państwie członkowskim;
  - f) w stosownych przypadkach każdy okres zakazu ponownego wydania lub uzyskania nowego prawa jazdy mający zastosowanie w państwie członkowskim popełnienia przestępstwa lub wykroczenia;
  - g) informację, czy odnośna osoba została powiadomiona o zakazie prowadzenia pojazdów w państwie członkowskim popełnienia przestępstwa lub wykroczenia, czy osoba ta odwołała się od tej decyzji w państwie członkowskim popełnienia przestępstwa lub wykroczenia oraz czy osoba ta była reprezentowana w postępowaniu.
5. Co najmniej sześć miesięcy przed datą transpozycji Komisja określi w drodze aktu wykonawczego:
- a) format i treść standardowego certyfikatu o zakazie prowadzenia pojazdów do celów powiadomienia o zakazie prowadzenia pojazdów, o którym mowa w niniejszym artykule; oraz
  - b) format informacji przewidzianych w art. 12e i 12f.

Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 22 ust. 2.”.

- 4a. Dodaje się art. 12aa w brzmieniu:

„Artykuł 12aa

Specyfikacje dotyczące języka standardowego certyfikatu o zakazie prowadzenia pojazdów

1. Standardowy certyfikat o zakazie prowadzenia pojazdów, o którym mowa w art. 12a ust. 4, przekazuje się w dowolnym języku urzędowym UE używanym w państwie członkowskim wydania lub w dowolnym innym języku urzędowym UE, który państwo członkowskie wydania zaaprobowało zgodnie z ust. 2.

2. Każde państwo członkowskie może w dowolnej chwili przedłożyć Komisji oświadczenie, w którym stwierdza, że będzie przyjmować standardowe certyfikaty o zakazie prowadzenia pojazdów w jednym lub większej liczbie języków urzędowych Unii. Oświadczenie takie może być w dowolnej chwili zmienione lub wycofane. Komisja udostępnia te informacje wszystkim państwom członkowskim, w tym w Europejskiej Sieci Praw Jazdy, o której mowa w art. 19 ust. 1, w celu ułatwienia powiadamiania przez państwa członkowskie.
  3. Państwo członkowskie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia nie ma obowiązku sporządzenia pisemnego tłumaczenia decyzji o nałożeniu zakazu prowadzenia pojazdów.”.
5. Dodaje się art. 12b w brzmieniu:

„Artykuł 12b

Obowiązek państwa członkowskiego wydania dotyczący wdrożenia zakazu prowadzenia pojazdów nałożonego przez państwo członkowskie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia

1. Państwo członkowskie wydania zapewnia, aby jego właściwe organy były uprawnione do cofnięcia, ograniczenia lub zawieszenia prawa jazdy na podstawie zakazu prowadzenia pojazdów, o którym zostały powiadomione zgodnie z art. 12a.
  2. Bez uszczerbku dla podstaw zwolnień określonych w art. 12d państwo członkowskie wydania zapewnia, aby w przypadkach, w których jego właściwe organy otrzymają standardowy certyfikat o zakazie prowadzenia pojazdów zgodnie z art. 12a, organy te, zgodnie z procedurą określoną w art. 12c, dokonały cofnięcia, zawieszenia lub ograniczenia prawa jazdy.”.
6. Dodaje się art. 12c w brzmieniu:

„Artykuł 12c

Wdrożenie zakazu prowadzenia pojazdów, o którym powiadomiono państwo członkowskie wydania

1. Jeżeli zakaz prowadzenia pojazdów pociąga za sobą cofnięcie w państwie członkowskim popełnienia przestępstwa lub wykroczenia, środki przyjmowane przez państwo członkowskie wydania muszą spełniać następujące warunki:

- (a) państwo członkowskie wydania:
- i. cofa prawo jazdy odnośnej osoby, lub
  - ii. w przypadku gdy cofnięcie prawa jazdy nie jest przewidziane w państwie członkowskim wydania – zawiesza prawo jazdy na okres określony w prawie krajowym państwa członkowskiego wydania w odniesieniu do tego samego przestępstwa lub wykroczenia drogowego, o którym mowa w art. 2 pkt 12h, ocenia zdolność lub kompetencje kierowcy do kierowania pojazdami oraz w następstwie tej oceny podejmuje wszelkie środki uznane za odpowiednie.

Państwo członkowskie wydania rejestruje cofnięcie lub zawieszenie w swoim systemie krajowym i wymienia te informacje zgodnie z art. 19 ust. 3a niniejszej dyrektywy;

- (b) W przypadku cofnięcia odnośna osoba może odzyskać swoje uprawnienia do kierowania pojazdami lub prawo jazdy lub ubiegać się o nowe prawo jazdy lub uprawnienia do kierowania pojazdami zgodnie z art. 10, 13 i 17;
- c) państwo członkowskie wydania uwzględnia w zakresie, w jakim jest to zgodne z jego przepisami krajowymi, warunki uzupełniające, które odnośna osoba musi spełnić, a które zostały już spełnione w państwie członkowskim popełnienia przestępstwa lub wykroczenia.
2. Jeżeli zakaz prowadzenia pojazdów polega na zawieszeniu lub ograniczeniu, środki przyjmowane przez państwo członkowskie wydania muszą spełniać następujące warunki:
- a) państwo członkowskie wydania zawiesza lub ogranicza ważność prawa jazdy osoby, której dotyczy zawieszenie lub ograniczenie, do dnia, w którym zawieszenie lub ograniczenie nałożone i zgłoszone przez państwo członkowskie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia przestaje obowiązywać, lub do dnia odpowiadającego okresowi obowiązywania stosowanemu przez państwo członkowskie wydania w odniesieniu do tego samego przestępstwa lub wykroczenia, jeżeli okres ten jest krótszy niż okres nałożony przez państwo członkowskie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia. Państwo członkowskie wydania rejestruje przyjęty środek w swoim krajowym rejestrze praw jazdy i wymienia te informacje zgodnie z art. 19 ust. 3a;

- b) w przypadku gdy zawieszenie nałożone i zgłoszone przez państwo członkowskie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia obejmuje zarówno wymóg upływu określonego czasu, jak i spełnienia warunków uzupełniających, państwo członkowskie wydania uwzględnia tylko wymóg upływu określonego czasu;
  - c) ograniczenie nałożone i zgłoszone przez państwo członkowskie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia musi zostać uwzględnione w zakresie, w jakim jest zgodne z prawem państwa członkowskiego wydania pod względem jego charakteru.
3. Bez uszczerbku dla przesłanki zwolnienia określonej w art. 12d ust. 1 lit. a), podczas przyjmowania środków na podstawie niniejszego artykułu państwo członkowskie wydania jest związane informacjami i faktami przekazanymi przez państwo członkowskie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia zgodnie z art. 12a i opiera się na nich.
4. Państwo członkowskie wydania przyjmuje środki, o których mowa w niniejszym artykule, lub podejmuje decyzję, że ma zastosowanie podstawa zwolnienia zgodnie z art. 12d, bez zbędnej zwłoki, a w każdym razie przed upływem terminu przewidzianego w przepisach krajowych, o ile stosowne przepisy istnieją, na nałożenie zakazu prowadzenia pojazdów.
5. Żaden z przepisów niniejszej dyrektywy nie odbiera państwu członkowskiemu popełnienia przestępstwa lub wykroczenia możliwości:
- (a) wykonania zakazu prowadzenia pojazdów na jego terytorium, przez cały okres jego obowiązywania i zgodnie z przepisami krajowymi oraz pod warunkiem, że spełnione są warunki określone w akapitach drugim i trzecim; oraz
  - (b) nieuznania prawa jazdy ponownie wydanego lub nowo uzyskanego w okresie obowiązywania zakazu ponownego wydania lub uzyskania nowego prawa jazdy mającego zastosowanie w państwie członkowskim popełnienia przestępstwa lub wykroczenia.

W przypadku gdy zgodnie z art. 12a powiadomiono państwo członkowskie wydania o zakazie prowadzenia pojazdów zawierającym warunki uzupełniające, państwo członkowskie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia może nadal stosować taki zakaz na swoim terytorium, dopóki odnośna osoba nie spełni tych warunków. Państwo członkowskie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia wskazuje w Europejskiej Sieci Praw Jazdy, kiedy dana osoba spełniła warunki uzupełniające.

W każdym wypadku warunki uzupełniające związane z zakazem prowadzenia pojazdów, o którym powiadomiono zgodnie z art. 12a, uznaje się w państwie członkowskim popełnienia przestępstwa lub wykroczenia za spełnione, jeżeli państwo członkowskie wydania pozytywnie oceniło, że odnośna osoba spełnia warunki mające zastosowanie w państwie członkowskim wydania dotyczące odzyskania uprawnień do kierowania pojazdami lub prawa jazdy lub możliwości ubiegania się o nowe prawo jazdy. Państwo członkowskie wydania wskazuje w Europejskiej Sieci Praw Jazdy, kiedy dana osoba spełniła warunki uzupełniające.

6. Żaden z przepisów niniejszej dyrektywy nie odbiera państwu członkowskiemu wydania możliwości dokonania oceny zdolności i kompetencji posiadacza prawa jazdy do kierowania pojazdami oraz, po dokonaniu tej oceny, przyjęcia wszelkich środków uznanych za właściwe zgodnie ze swoim prawem krajowym, również z uwzględnieniem środków przyjętych przez państwo członkowskie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia, w przypadku gdy istnieją powody, by sądzić, że zdolność lub kompetencje posiadacza prawa jazdy stanowią zagrożenie dla bezpieczeństwa ruchu drogowego.”.

7. Dodaje się art. 12d w brzmieniu:

„Artykuł 12d

Przesłanki zwolnienia

1. Państwo członkowskie wydania nie wdraża środków, o których mowa w art. 12c ust. 1 i 2, jeżeli:
- a) certyfikat, o którym mowa w art. 12a, jest niekompletny lub w sposób oczywisty nieprawidłowy i nie przekazano brakujących bądź prawidłowych informacji zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu;
  - b) na podstawie informacji otrzymanych od państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia zgodnie z art. 12e ust. 2 lit. b) ustalono, że dzień, w którym środki, o których mowa w art. 12c ust. 1 lub 2, zostałyby przyjęte przez państwo członkowskie wydania, przypada po dacie wygaśnięcia zakazu prowadzenia pojazdów w państwie członkowskim popełnienia przestępstwa lub wykroczenia.

2. Państwo członkowskie wydania może również zgodnie z przepisami krajowymi zastosować następujące przesłanki zwolnienia:
- a) dany zakaz prowadzenia pojazdów dotyczy przestępstwa lub wykroczenia drogowego, o którym mowa w art. 2 ust. 12h, a które zgodnie z informacjami przekazanymi na podstawie art. 12a nie byłoby karane takim zakazem na mocy prawa państwa członkowskiego wydania;
  - b) dany zakaz prowadzenia pojazdów nałożono wyłącznie z powodu przekroczenia dopuszczalnej prędkości, a ograniczenia prędkości obowiązujące w państwie członkowskim popełnienia przestępstwa lub wykroczenia przekroczone o mniej niż 30 km/h w przypadku dróg miejskich i mniej niż 50 km/h w przypadku dróg pozamiejskich;
  - c) dany zakaz prowadzenia pojazdów uległ przedawnieniu zgodnie z prawem państwa członkowskiego wydania;
  - d) wykonanie danego zakazu prowadzenia pojazdów jest niemożliwe ze względu na istnienie przywileju lub immunitetu na mocy prawa państwa członkowskiego wydania;
  - e) istnieją istotne podstawy, by sądzić, że prawdopodobne jest naruszenie praw podstawowych lub podstawowych zasad prawnych zapisanych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej; lub
  - f) prawo jazdy, którego dotyczy powiadomienie, podlega już środkom, o których mowa w art. 12c ust. 1 lub 2, przyjętym na podstawie wcześniejszego powiadomienia i trwającym dłużej.
3. Państwo członkowskie wydania może zwrócić się o wszelkie niezbędne informacje w celu zbadania, czy ma zastosowanie podstawa zwolnienia, o której mowa w tym przepisie. Państwo członkowskie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia bezzwłocznie przekazuje wymagane informacje i może przekazać wszelkie dodatkowe informacje lub uwagi, które uzna za istotne.

Informacje przekazane na podstawie niniejszego ustępu nie mogą zawierać danych osobowych innych niż te, które są ściśle niezbędne do zastosowania ust. 1 i 2, i wykorzystuje się je wyłącznie do celów stosowania tych ustępów.”.

8. Dodaje się art. 12e w brzmieniu:

„Artykuł 12e

Informacje, które mają być wymieniane między państwami członkowskimi przy wdrażaniu zakazu prowadzenia pojazdów nałożonego przez państwo członkowskie inne niż państwo członkowskie wydania

1. Właściwy organ państwa członkowskiego wydania niezwłocznie informuje właściwy organ państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia, w sposób ustrukturyzowany i drogą cyfrową, zgodnie z art. 19 ust. 3a, o środkach przyjętych na podstawie art. 12c lub o decyzji stwierdzającej, że ma zastosowanie podstawa zwolnienia zgodnie z art. 12d, wraz z uzasadnieniem tej decyzji.
2. W stosownych przypadkach właściwy organ państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia bezzwłocznie informuje właściwy organ państwa członkowskiego wydania:
  - a) o wszelkich okolicznościach mających wpływ na decyzję o nałożeniu zakazu prowadzenia pojazdów;
  - b) o wygaśnięciu zakazu prowadzenia pojazdów w państwie członkowskim popełnienia przestępstwa lub wykroczenia.”.

9. Dodaje się art. 12f w brzmieniu:

„Artykuł 12f

Informacje, które należy przekazać osobie, której dotyczy zakaz prowadzenia pojazdów nałożony przez państwo członkowskie inne niż państwo członkowskie wydania, i środki odwoławcze dostępne dla tej osoby

1. Państwo członkowskie wydania bezzwłocznie przekazuje informacje odnośnej osobie, zgodnie z procedurami przewidzianymi w prawie krajowym, odpowiednio, po otrzymaniu powiadomienia na podstawie art. 12a i po przyjęciu środków na podstawie art. 12c ust. 1 i 2.
2. Informacje przekazywane zgodnie z ust. 1 obejmują co najmniej:

- a) w przypadku gdy informacje przekazuje się po otrzymaniu powiadomienia na podstawie art. 12a ust. 1:
    - i. nazwę organów właściwych w sprawach egzekwowania danego zakazu prowadzenia pojazdów zarówno w państwie członkowskim wydania, jak i w państwie członkowskim popełnienia przestępstwa lub wykroczenia; oraz
    - ii. środki odwoławcze dostępne w prawie państwa członkowskiego wydania, w tym prawo do bycia wysłuchanym;
  - b) w przypadku gdy informacje przekazuje się po przyjęciu środków wdrożonych na podstawie art. 12c ust. 1 i 2:
    - i. szczegóły dotyczące środków przyjętych przez państwo członkowskie wydania;
    - ii. środki odwoławcze dostępne w prawie państwa członkowskiego wydania do celów zaskarżenia przyjętych środków;
    - iii. informacje na temat procedury, jaką należy zastosować w celu ponownego uzyskania prawa jazdy.
3. Państwa członkowskie zapewniają odpowiednie środki odwoławcze od decyzji lub środków przyjętych na podstawie art. 12a–12f niniejszej dyrektywy, w szczególności dotyczące środków odwoławczych w przypadku niezastosowania podstawy zwolnienia. Państwa te przyjmują odpowiednie środki w celu zapewnienia przekazywania informacji o takich środkach odwoławczych w odpowiednim czasie, aby zagwarantować możliwość ich skutecznego wykorzystania.
4. Zakaz prowadzenia pojazdów, o którym powiadomiono zgodnie z art. 12a, można zaskarżyć wyłącznie w ramach powództwa wniesionego w państwie członkowskim popełnienia przestępstwa lub wykroczenia.
5. Państwo członkowskie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia oraz państwo członkowskie wydania informują się wzajemnie o środkach odwoławczych przysługujących od decyzji lub środków przyjętych na podstawie art. 12a–12f niniejszej dyrektywy. Na wniosek państwa członkowskiego wydania państwo członkowskie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia przekazuje państwu członkowskiemu wydania wszelkie niezbędne informacje do celów ust. 3.”.

10. W art. 19 ust. 2 skreśla się lit. e).

11. W art. 19 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3a. Wszelka wymiana informacji między państwami członkowskimi zgodnie z art. 12a–12f niniejszej dyrektywy odbywa się za pośrednictwem Europejskiej Sieci Praw Jazdy, o której mowa w ust. 1. W tym celu państwa członkowskie przyznają dostęp do Europejskiej Sieci Praw Jazdy, o której mowa w ust. 1, krajowym punktom kontaktowym wyznaczonym do celów tych przepisów.

Państwa członkowskie zapewniają, aby ich odpowiednie krajowe punkty kontaktowe współpracowały z organami właściwymi do egzekwowania zakazów prowadzenia pojazdów, nałożonych w związku z popełnieniem przestępstw lub wykroczeń drogowych, o których mowa w art. 2 ust. 12h.”.

12. W art. 20 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„W terminie do [wejście w życie + 5 lat] r., a następnie co pięć lat, Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat wykonania niniejszej dyrektywy, w tym jej wpływu na bezpieczeństwo ruchu drogowego. W sprawozdaniu ocenia się również możliwość dalszego rozszerzenia stosowania art. 12a–12f niniejszej dyrektywy na zakazy prowadzenia pojazdów wynikające z przestępstw lub wykroczeń drogowych innych niż te, o których mowa w art. 2 ust. 12h, lub na zakazy prowadzenia pojazdów nałożone w związku z przestępstwami lub wykroczeniami popełnionymi wielokrotnie przez tę samą osobę, a także możliwość dalszego ułatwienia wdrożenia zakazu prowadzenia pojazdów nałożonego w państwach członkowskich innych niż państwo członkowskie wydania lub miejsca stałego zamieszkania. Do sprawozdania dołącza się, w stosownych przypadkach, wnioski do Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie dalszego przeglądu niniejszej dyrektywy.”.

13. W art. 20 po akapicie pierwszym dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2. W terminie do [data wejścia w życie + 4 lata], a następnie co pięć lat, w ramach informacji przekazywanych zgodnie z ust. 1 akapit pierwszy, państwa członkowskie przekazują Komisji, na podstawie danych zgromadzonych za każdy rok kalendarzowy, informacje obejmujące:

- a) liczbę powiadomień otrzymanych na podstawie art. 12a ust. 1, w podziale na państwa członkowskie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia;

- b) liczbę przypadków powołania się na przesłankę zwolnienia, z podaniem zastosowanej przesłanki zwolnienia, w podziale na powiadamiające państwa członkowskie; oraz
- c) wszelkie użyteczne informacje dotyczące prawidłowego funkcjonowania i skuteczności niniejszej dyrektywy.”.

Artykuł 2

Transpozycja

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy w terminie trzech lat od daty jej wejścia w życie. Państwa te bezzwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odesłanie do niniejszej dyrektywy lub odesłanie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Sposób dokonywania takiego odesłania określają państwa członkowskie.

2. Do [DD/MM/RRRR] r. państwa członkowskie przekażą Komisji tekst podstawowych przepisów ich prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Wejście w życie i rozpoczęcie stosowania

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący / Przewodnicząca

W imieniu Rady
Przewodniczący / Przewodnicząca
